

2S9 Nona

2S9 Nona (SA0-120) – radziecki móździerz samobieżny zbudowany na podwoziu transportera opancerzonego BTR-D. Przeznaczony dla wojsk powietrznodesantowych.

Historia

W 1979 roku do uzbrojenia jednostek powietrznodesantowych Armii Radzieckiej wprowadzono transporter opancerzony BTR-D. Jeszcze przed oficjalnym przyjęciem BTR-D do uzbrojenia postanowiono, że jego podwozie zostanie wykorzystane przy konstruowaniu nowego działła samobieżnego dla wojsk powietrznodesantowych, następcy ASU-85.

Wyposażenie jednostek powietrznodesantowych w wyrzutnie przeciwpancernych pocisków kierowanych sprawiło, że nowe działło nie musiało już być bronią przeciwpancerną. Za optymalne uzbrojenie nowego pojazdu uznano móździerz kalibru 120 mm, lepiej nadający się do zwalczania celów nieopancerzonych niż armata 85 mm, w którą uzbrojony był ASU-85.

Pierwszy prototyp nowego działła oznaczony jako *Obiekt 925* był gotowy pod koniec lat 70. Na podwoziu BTR-D osadzono obrotową wieżę z 120 mm odtylcowym móździerzem gwintowanym.

Nowy wóz został wprowadzony do uzbrojenia w 1981 roku. Po raz pierwszy oficjalnie zaprezentowano go podczas defilady w Moskwie 9 maja 1985 roku.

2S23 Nona-SWK

Działa 2S9 Nona były używane bojowo przez jednostki powietrznodesantowe walczące w latach 80. w Afganistanie. Wysoka ocena, jaką tam uzyskały, spowodowała opracowanie działa 2S23 Nona-SWK przeznaczonego dla piechoty morskiej. Wykorzystuje ono wieżę Nony osadzoną na transporterze BTR-70.

Opis konstrukcji

2S9 Nona jest pływającym opancerzonym, gąsienicowym moździerzem samobieżnym.

Załogę 2S9 tworzy dowódca, kierowca, celowniczy i ładowniczy. Kierowca i dowódca zajmują miejsce w przedniej części pojazdu a celowniczy i ładowniczy w wieży. Opancerzenie kadłuba i wieży chroni przed ostrzałem broni strzeleckiej i odłamkami

pocisków artyleryjskich.

W przedziale napędowym umieszczony jest silnik i układ przeniesienia mocy. Napęd 2S9 stanowi 6-cylindrowy, czterosuwowy, wysokoprężny, chłodzony cieczą silnik 5D20. Jest on zbudowany w układzie V i ma pojemność 15 900 cm³. Moc przy 2600 obr/min wynosi 240 KM. Moc z silnika na koła napędowe jest przenoszona przy pomocy sterowanego mechanicznie i hydraulicznie mechanicznego układu przeniesienia mocy. Mechanizm przenoszenia mocy umożliwia ruch wozu do tyłu, hamowanie oraz skręcanie.

2S9 posiada zawieszenie niezależne hydropneumatyczne. Każde z 12 kół jezdnych jest połączone za pomocą wahacza z amortyzatorem hydropneumatycznym. Dzięki zastosowaniu zawieszenia hydropneumatycznego prześwit może być zmieniany w zakresie 100 – 450 mm. Napęd z silnika jest przekazywany na znajdujące się w tylnej części pojazdu koła napędowe. Z przodu pojazdu znajdują się koła napinające. Pojazd posiada dwie gąsienice o szerokości 250 mm.

Napęd w wodzie zapewniają dwa pędniki wodne.

W przedziale kierowania stanowiska mają kierowca i dowódca. Kierowca obserwuje teren przed wozem za pomocą trzech peryskopów. Środkowy peryskop może być zamieniony na peryskop podnoszony zapewniający obserwację przy podniesionym fałochronie, lub peryskop nocny.

Za przedziałem kierowania znajduje się przedział bojowy z wieżą obrotową. W wieży zamontowany jest odtylcowy, gwintowany moździerz (haubicomoździerz) kalibru 120 mm o długości lufy 15 kalibrów. Kąt podniesienia moździerza można zmieniać od -4° do +80°. Kąt ostrzału poziomego jest równy 360°. Lufę moździerza można naprowadzać także bez obrotu wieży w granicach 35° od osi wieży. Wieża ma napęd elektryczny.

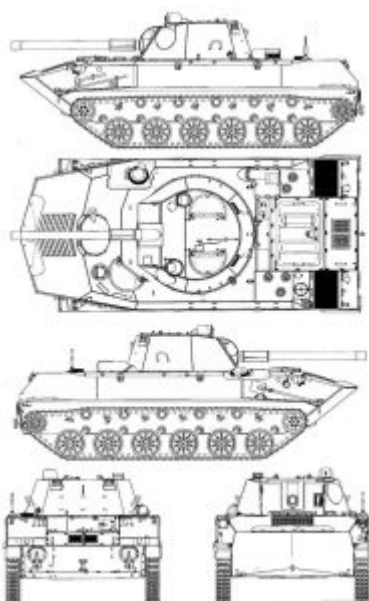
Z moździerza można strzelać specjalnymi pociskami odłamkowo-burzącymi (stabilizowane obrotowo, donośność maks. 8800 m) lub

typowymi pociskami moździerzowymi 120 mm (zasięg do 7100 m, masa 16-16,5 kg, stabilizowane brzechwowo). Szybkostrzelność moździerza dzięki zastosowaniu pneumatycznego dosyłacza wynosi 6-10 strz./min. Jednostka ognia wynosi 60 naboí.

2S9 Nona-S

2S9 jest przystosowany do transportu drogą powietrzną (samolotami An-12, An-22, Ił-76, An-124 i śmigłowcami Mi-6, Mi-26). 2S9 może być zrzućany na spadochronie (załoga desantuje się osobno). Zrzut może być wykonywany z małej wysokości przy pomocy specjalnego spadochronu wyciągającego platformę z 2S9 z samolotu, albo z dużej wysokości na platformie desantowej wyposażonej w system spadochronów, oraz system silników rakietowych zmniejszających końcową prędkość opadania. Po wylądowaniu załogi wozów odszukują pojazd, wykorzystując kodowany sygnał nadawany przez pojazd (inny dla każdego wozu).

Państwo	ZSRR
Typ pojazdu	moździerz samobieżny
Trakcja	gąsienicowa
Załoga	4 osoby
Dane techniczne	
Silnik	5D20 o mocy 240 KM (176 kW)
Transmisja	mechaniczna
Długość	6020 mm
Szerokość	2630 mm
Wysokość	2300 mm
Masa	bojowa: 8 T
Osiągi	
Prędkość	60 km/h
Pokonywanie przeszkód	
Brody (głęb.)	bez przygotowania: pływający
Dane operacyjne	
Uzbrojenie	
moździerz 120 mm L/15	
Użytkownicy	
ZSRR, Rosja	

Bibliografia

Janusz Magnuski, *Rodzina wozów BMD (I)*, Nowa Technika Wojskowa 7-8/93. ISSN 1230-1655

Fot. Vitaly Kuzmin